

17 לְמֹשֶׁה כְּשֶׁעֶזַב אֶת מִדְיָן (שְׁמוֹת ד יח) לֵאמֹר לְשָׁלוֹם, הֲלֹךְ מֹשֶׁה לְמִצְרַיִם
18 וְהִצְלִיתָ, שֶׁהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִשָּׁם.
19 הַגְּמֵרָא מְבִיאָהּ מֵאֵמֶר נֹסֵף שֶׁל רַבִּי לֹא: וְאָמַר רַבִּי לֹא, כָּל הַיּוֹצֵא
20 לְאַחַר הַתְּפִילָה מִבֵּית הַכְּנֶסֶת וְהוֹלֵךְ לְבֵית הַמְּדֻרָשׁ לְלִמּוּד תּוֹרָה,
21 וְכֵן הַיּוֹצֵא לְאַחַר הַלִּימוּד מִבֵּית הַמְּדֻרָשׁ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפִילָה,
22 זֹכֵר וּמִקְבֵּל פָּנֵי שְׂכִינָתָהּ, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים פד ח) יִלְכוּ מִחֵיל אֶל חֵיל
23 יִרְאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן, כְּלוֹמֵר הַהוֹלְכִים מִצְבֵּא אֲנָשֵׁי בֵּית הַכְּנֶסֶת
24 שֶׁהַתְּפִילָה עִמָּם, אֵל צְבֵּא אֲנָשֵׁי בֵּית הַמְּדֻרָשׁ לְלִמּוּד עִמָּם, וְכֵן
25 לְהִיפֵךְ, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה.
26 דְרָשָׁה אַחֲרַת מִפְסוּק זֶה: אָמַר רַב הֵיִיא בְּרַ אֲשֵׁי אָמַר רַב, תְּלִמְיָדֵי
27 חֲכָמִים אֵין לָהֶם מְנוּחָה אֲפִילוּ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׂכֵשֵׁם שֶׁהָיוּ עֹמְלִים
28 בְּתוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ יִהְיוּ עֹמְלִים בְּתוֹרָה גַּם בְּעוֹלָם הַבָּא לְפָנֵי
29 הַשְּׂכִינָה. שְׁנֵאֲמַר יִלְכוּ מִחֵיל אֶל חֵיל יִרְאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן, כְּלוֹמֵר
30 יִלְכוּ מִחֵילִם בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁהוּא הַעֶסֶק בְּתוֹרָה, אֵל חֵילִם כְּשִׁירָאוּ
31 אֵל אֱלֹהִים בְּעוֹלָם הַבָּא הַנִּקְרָא 'צִיּוֹן', שְׂגָם שֶׁם יַעֲסֻקוּ בְּתוֹרָה.

1 בְּצִיּוֹרֵי בְּפִי הַיּוֹשֵׁט – כַּחֲבֵל הַקְּשׁוֹר בַּחֹר שְׁבִתוֹרָן הַסְּפִינָה, וְיוֹצֵא
2 מִמֶּנּוּ בְּקוּשֵׁי. רַבִּי יוֹהֲנָן אָמַר, בְּפִטְוֵי בְּפִי וְשֵׁט – כַּחֲבֵל עֵבֶה הַנֶּתוּן
3 בַּחֹרֵי שְׁתֵּי סְפִינּוֹת וְקוּשָׁרָן יָחַד, שְׂאוֹתוֹ קֶשֶׁה יוֹתֵר לְהוֹצִיא מִחֲמַת
4 עוֹבִיו.
5 הַגְּמֵרָא מְבִאֵרָה מַה אֹמֵר הַנֶּפֶרֶד מִן הַמַּת: וְאָמַר רַבִּי לֹא בְּרַ הַיְתָא,
6 הַנֶּפֶרֶד [–הַנֶּפֶרֶד] מִן הַמַּת, לֹא יֹאמַר לוֹ לֵאמֹר לְשָׁלוֹם, אֵלֵּא לֵאמֹר
7 בְּשָׁלוֹם, שֶׁרַק אִם הוֹלֵךְ בְּשָׁלוֹם דִּהֵינּוּ כְּשִׁישׁ בִּידוֹ מִעֲשִׂים טוֹבִים,
8 יִמְצֵא שָׁלוֹם לְמַעֲלָה, וְלִכֵּן אֹמֵר לוֹ לֵאמֹר לְשָׁלוֹם לְסִימָן טוֹב שֶׁאֵכֵן
9 הוֹלֵךְ בְּשָׁלוֹם. אֵךְ הַנֶּפֶרֶד מִן הָאָדָם חָחִי, לֹא יֹאמַר לוֹ לֵאמֹר בְּשָׁלוֹם,
10 אֵלֵּא לֵאמֹר לְשָׁלוֹם, שֶׁצָּרִיךְ תְּפִילָה עַל הַמָּקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ אֵלָיו שִׂיחָא בּו
11 שָׁלוֹם, אֵךְ מִכַּאֵן כְּבֵר נֶפֶרֶד בְּשָׁלוֹם. וְהַמְּקוֹר לְדַבְרִים אֵלֵּא: הַנֶּפֶרֶד
12 מִן הַמַּת לֹא יֹאמַר לוֹ לֵאמֹר לְשָׁלוֹם אֵלֵּא לֵאמֹר בְּשָׁלוֹם, שְׁנֵאֲמַר לְאַבְרָהָם
13 אֲבִינּוּ (בְּרֵאשִׁית טו טו) וְאֵתָה תְּבֹאֵ אֵל אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם, וּמְבֹאֵר שְׁלֵמַת
14 אֹמְרִים 'בְּשָׁלוֹם'. וְהַנֶּפֶרֶד מִן חָחִי לֹא יֹאמַר לוֹ לֵאמֹר בְּשָׁלוֹם אֵלֵּא לֵאמֹר
15 לְשָׁלוֹם, שֶׁהָרִי דְּוֹד שְׁאֲמַר לְאַבְרָם (שְׁמוֹת ב' טו ט) לֵאמֹר בְּשָׁלוֹם, הֲלֹךְ
16 אֲבִשְׁלוֹם וְנִתְּלָה בְּשַׁעֲרוֹת רֵאשׁוֹ בְּעַנְפֵי עֵץ, וְאֵילוֹ יִתְּרוֹ שְׁאֲמַר

הַדְרִין עֲלֶיךָ וְאֵלּוּ מְגַלְחִין וְסוֹלִיקָא לֵה מִסְכַּת מוֹעֵד קַטָּן

אגרות קודש

ב"ה, ט"ו שבט, תשי"ב

ברוקלין.

שלום וברכה!

קבלתי מכתבו מערב יום ההילולא השני של כ"ק מו"ח אדמו"ר, זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, והנני מתחיל בבקשת סליחה כי כמדומה שלא פירש כוונתי במשלוח ההמחאה מתאמת למה שהי בדעתי, והוא שגם אני מעריך "גודל" הסכום, אבל לאידך גיסא מוכרח ג"כ להעריך אפשרית הקופה שלנו, ותוכנו יסוד בסיפור כ"ק מו"ח אדמו"ר בשם הצ"צ ואח"כ עשה מזה ג"כ בנין אב על עצמו, והוא כשנמצא אחד מהמקושרים שלו במצב דחוק שלח לו כ"ק מו"ח אדמו"ר סכום פעוט ביותר וביאור הענין אשר הצ"צ אמר שקופתו היא ע"ד מרז"ל (בב"ב ט:). כל הנוטל פרוטה מאיוב מתברך, אשר פרוטה היא מהסכום היותר קטן, ובכ"כ כיון שהיא מקופתו של איש תם וישר וכו' הרי הביאה הצלחה מופלגה וכו' וכיון שהקופה שנמצאת עתה תחת ידי היא ג"כ ממה שנשאר מכ"ק מו"ח אדמו"ר ואני חסיד שלו, הנה בטוח אני אשר אפילו פרוטה מקופה זו מביא ברכה להעסק אשר בה ישק[נ]עו אותה, אבל בכ"כ כיון שכת"ר כפי השערתי הי' בבחינת כפוף לכ"ק מו"ח אדמו"ר וידי"נ יותר מאשר חסיד, שלחתי ההמחאה ע"ס שהוא קרוב להמקסימום אשר אפשר לשלוח עתה בהתאם למצב הקופה.

והמורם מהנ"ל אשר א) תקותי שלא יקפיד עלי, ב) חבל אשר לא השתמש בההמחאה, והנני חוזר על דברי שבטח היתה מביאה הצלחה וברכה והצעתי בתקפה עומדת, ואולי שקלתי למטרופסא על אשר עברתי על פתגם הנאמר בשם כ"ק אדמו"ר הזקן וכמ"ש במכתבי הקודם.

פליאה קצת שאינו מזכיר מאומה ממצב בריאות זוגתו ומצב בריאותו הוא, ואסיים באיחולים לבביים לו ולזוגתו שיחיו ולמילוי מחסורם בכל הצריך להם בקרוב ולא רק די מחסורם אשר יחסר לו אלא גם יותר מזה וכמבאור בד"ת החילוק בזה בין החיוב דדי מחסורו כו' ואי אתה מחויב להעשירו כו' ועשירות.

בברכה.

ני:ב מוסג"פ הר"ד מנר ה' דחנכה אשר גם שם מדובר בענין הנוטל פרוטה וכו'.